

پای درد ترکمنان عراق و شیعیان بشیر؛ ترکیه به جای کمک، بلای جان شیعیان است

می گویند تنها کمکی که به ما شد، تسلیحاتی بود که جمهوری اسلامی بعد از دو روز از اشغال بشیر به ما رساند. 500 قبضه اسلحه کلاشنیکوف، دو قبضه تیربار دوشکا و چند ده قبضه قناصه و آرپی جی. با همین ها، مقاومت مردمی را سر و سامان می دهند و تپیی بومی از حشدالشعبی را تشکیل می دهند. می گویند اگر این سلاح ها نبود، امروز تازاخورماتو هم سرنوشت بشیر را داشت.

آران نیوز: ملا عاصم و ابو جعفر، هر دو اهل روستای اشغالی بشیر هستند؛ از شیعیان ترک عراق. روستایشان 1150 خانوار داشت که 9 روز بعد از اشغال موصل به دست داعش، سقوط می کند. مقاومت مردم بشیر از ساعت 7 صبح که هجوم داعش آغاز شده بود تا ساعت 14 شکست می خورد و روستا سقوط می کند. آنها با هر چیزی که در خانه داشتند به جنگ رفته بودند، و در نهایت با نبود سلاح، مقاومتشان شکست می خورد. داعش تعدادی از زنان و مردان آنجا را که نتوانسته بودند از آنجا خارج شوند را با خود می برد و هنوز سرنوشتشان روشن نیست.

بشیر پیش از این، در زمان صدام هم، به سرنوشت نابودی دچار شده بود. به دلیل انقلابی بودن مردم شیعه بشیر، شماری از اهالی بشیر در دوران استبداد صدام، اعدام و زندانی میشوند و همه اهالی این روستا را مجبور به کوچ می کنند و روستا را با خاک یکسان می کنند و زمینهای کشاورزی آنجا را به وابستگان رژیم بعث واگذار می کنند. بعد از سقوط صدام در سال 2009، اهالی دوباره به روستا برمیگردند و به هر طریقی که شده، زمینهایشان را پس میگیرند. خواه با خرید از مالکان جدید و خواه از طریق محکمه. به هر روی این روستا تا نیمه های شعبان سال گذشته، دوباره با 1150 خانوار، آباد می شود و باز بعد از اشغالش توسط داعش، به سرنوشت چند سال قبلترش دچار می شود. الان بشیر، در اشغال داعش و خالی از سکنه است و خط نبرد شیعیان ترک عراقی با داعش، دقیقا در این روستا است. ساکنان این روستا، بعد از اشغال، به شهر تازاخورماتو در چند کیلومتری این روستا پناه می آورند.

ابوفلاح (عکس وسطی) از اهالی تازاخورماتو است. در پنج کیلومتری جنوب کرکوک و دو سه کیلومتری شمال بشیر. تازاخورماتو، حدود 20 هزار سکنه دارد. همه شیعه و ترک زبان اند. این شهر و چند روستای اطرافش تنها مناطق شیعه نشین از ترکمنان عراق اند که در خط نبرد با داعش قرار دارند. داعش بعد از اشغال بشیر تا دروازه های این شهر پیش آمد و شطی که بین بشیر و تازاخورماتو قرار داشت، به کمک مقاومت مردم تازاخورماتو آمد و داعش را آن طرف شط، زمین گیر کرد. اینها می گویند تنها کمکی که به ما شد، تسلیحاتی بود که جمهوری اسلامی بعد از دو روز از اشغال بشیر به ما رساند. 500 قبضه اسلحه کلاشنیکوف، دو قبضه تیربار دوشکا و چند ده قبضه قناصه و آرپی جی. با همین ها، مقاومت مردمی را سر و سامان می دهند و تپیی بومی از حشدالشعبی را تشکیل می دهند. می گویند اگر این سلاح ها نبود، امروز تازاخورماتو هم سرنوشت بشیر را داشت.

در عملیاتی که اول رمضان، به فاصله دو هفته از اشغال بشیر، برای آزادسازی آن انجام می دهند، شماری از اهالی تازاخورماتو و بشیر، به شهادت می رسند و داعش را چند صد متر عقبتر می رانند. ابو فلاح پدر یکی از این شهداست که جنازه پسرش را 9 ماه بعد از رها شدن در روی زمین، با حمله دیگری که دشمن را تا روستای بشیر عقبتر می راند، به خاک می سپارند. ابو فلاح می گوید جنازه ها را روی هم انداخته بودند و زیر باران و آفتاب، تقریبا جنازه ای نمانده بود و خانواده های شهدا با هم تصمیم گرفتیم هر کدام چند تکه از استخوانهای موجود را برداریم و دفن کنیم. گفتیم اینها برای یک امر شهید شده اند، و همه فرزندان ما هستند و فرقی بینشان نیست. ابوفلاح، در دورانی که رژیم بعث، مخالفانش را قتل عام می کرد، به ایران آمد و با رزمندگان لشکر عاشورا، همراه شد. او 80 ماه سابقه حضور در جبهه علیه رژیم بعث را دارد و چند بار هم مجروح شده است. او از تبریز ازدواج کرده و صاحب چند فرزند است. بعد از سقوط صدام به شهرش باز میگردد و تنها پسرش سجاد که سه فرزند داشت را در اول رمضان سال گذشته، تقدیم مقاومت مردم کرده است.

داعش الان در چند کیلومتری تازاخورماتو در دروازه های روستای بشیر است و بضاعت اهالی شهر برای دفاع بسیار ناچیز. می گویند هر وقت می شنویم داعش در صدد حمله است همه جوانان و مردان، هر سلاحی که داشته باشند برمیدارند و میروند به خط مقدم. حتی اگر سلاحی نباشد با چوب و چماق می رویم. می گویند داعش را فقط رشادت و از جان گذشتگی اهالی پشت دروازه های شهر زمین گیر کرده و الا شهر با تجهیزاتی که آنها دارند، غیر قابل دفاع است. می گویند تانکهای پیشرفته داعش را هیچ چیزی حریف نیست. آنها می گویند یکی از این تانکها را که داشت پیشروی میکرد با هیچ چیزی نمیتوانستیم متوقف کنیم. حتی آرپی جی هم اثری نداشت. آمد و از روی خاکریز که داشت رد میشد، از زیر تانک به آن آر پی جی زدیم و با پاره شدن شنی، تانک نهایتا متوقف شد. می گویند ترکیه علیرغم ادعای دروغینش که خود را حامی ترک زبانان در سراسر جهان می داند، بلای جان ماست. آنها می گویند اسرایی که از داعش گرفته ایم، همگی اعتراف می کنند که در داخل ترکیه آموزش دیده اند و تامین سلاح آنها از طریق ترکیه است. نقل می کنند که داعشی ها میگویند به ترکیه نفت می دهیم و سلاح و مهمات می گیریم. ترکیه تا کنون هیچ کمکی به آنان، علیرغم تبلیغاتی که می کنند نکرده و می گویند این را همه ترکمنان عراق با پوست و گوشت لمس کرده اند که ترکیه به جای کمک، بلای جان آنان است. می گویند به دلیل دامن زدن قوم گرایان به اختلاف قومی، نه کرد ها به ما کمکی می کنند و نه آتش تفرقه مذهبی اجازه می دهد که ما با برادران اهل سنت متحد شویم. آنها بیشتر از همه، درد تفرقه و اختلاف را لمس می کنند. ارتش عراق هم در جبهه وسیعی در برابر داعش می جنگد و زمین گیر است. اینها امروز مهمان تبریز هستند. به نمایندگی از شیعیان ترک عراق، آمده اند تا فریاد دادخواهی مردمانشان را به ما برسانند. می گویند شکستن خط مقاومتشان، برابر است با قتل عام چند ده هزار نفری؛ و فاجعه، بسیار نزدیکتر از آن است که قابل تصور باشد.